

ТРСТЕНИК - Пијаца.

ТРСТЕНИК - Главна улица.
Trstenik - Rue principale.

Где се деде дух Чаршије

КО ЈЕ ОТВОРИО БОЦУ?

Крајем оних богатих осемдесетих шетао сам поред Мораве са учитељицом у пензији Славком Парађанин. Када је угледала стари мост застала је као укупана и са страхом прошаптала: „Ово неваља, фарбају мост. Биће рата“. На мој упитни поглед објаснила је: „Пред сваки рат су га фарбали“.

Нисам јој веровао. Биле су то оне берићетне године кад су те мередовом јурили да се запослиш, кад се као на пијацу ишло у Трст код Ђованија за фармерке, кад је динар звечао у свим мењачницама света, кад су аутомобиле давали на кредит за осмех уз личну карту. Додуше, национални црвени банови су се пљували преко замшљених граница, шутирали испод столава испијајући виски све од Вардара па до Триглава, делећи тиговину. Нисам јој веровао, тог пролећа мирисало је на живот, а не на рат. После се све издежавало као у трећеразредном хорор филму. Година по години рат по рат, заратили смо са светом.

Мостови са душом као и људи имају своју судбину. И век трајања. Чекао је да напуни век, као и моја бака Славка Прађанин, лака јој земља, али нису дочекали. Нана Славку је Бог позвао нешто раније, а мост дочекао дан после кога га више никада неће фарбати. Једног поднева из небеса севнула је НАТО бомба и оно што је било изнад нашло се испод Мораве. Не, немојте да мислите. Није тог дана отворена боца и пуштен добри дух Чаршије. Догодило се то много раније и многи нагађају то време.

Чаршиски добри дух некад налети тек да нас прене и носталгично гане. Можда би се он и вратио у боцу али не нема. Неко ју је разбио. Волео би да знам куд се део и где сад станује. Рекли су ми све што не знаш сазнаћеш на интернету. Сад ноћима седим и празно бујим у шарено око екрана без наде. Сигуран сам. Добри дух Чаршије не живи на интернету.

Милан Милетић

Чаршијани воле коцку. Само их неће карта. Кад се за кеца ухвате игра се бетл. Кад су у Србији на власти црвени карони у Чаршији се игра греф. Чиста платка. Овде и преферанс игра свако против сваког. А знамо игре. И покер и табљић и ајнк. Мунте су за политичаре. И деле и оће их карта.

Симболи Чаршије били су црква, стари занатски центар и гвоздени мост на Морави. Стари занатски центар уништили су комунисти, стари гвоздени мост на Морави НАТО авијација. Остала нам је само црква Св. Тројице. Доказ да Бог чува Србе.

Стари гвоздени мост над Моравом рушен је током првог великог рата, а срушен је у НАТО бомбардовању. После пробоја Солунског фронта Трстеник ће ослободити српска војска октобра 1918. Тај дан биће поборавањен из памћења народа чаршијског. Славићемо један други октобарски дан када су калдрмом протутњали црвеноармејци и удране црногорске бригаде.

Заблуда необавештених је да је прво постала Фабрика па онда Чаршија. Кад се овде глодало "гвојзе" и криво "плек" хидраулика је била у повоју и држала прст у носу. Нисмо ми криви што смо наивни и што су нас безочно покрвали. Лукави Дунавци.

Да је правде, "Смедеревац" би нашег "Чаршијанца" звао деда.

Још пре оног првог српског братубилачког војевања неправедно проглашеног Другим светским светским ратом из Чаршије су у Аустрију путовали добри студенти, дебеле свиње, љута ракија и млинско камење. Их, није Шваба наиван. Зна шта ваља. На пример, чувени камен за под главу показао се као неупитив. Посадили смо их по толиким гробљима, а рекламацију немамо.

Ако се не дај Боже муштерија пожали паре враћамо.

Још је неки Турчин Алија Челбија ко зна кад записао да је Чаршија позната по лопужама и кафанама. Између два рата туристи су се лечили у Врњцима, а до зоре радовали и веселили у Чаршијским кафанама уз цез (видети пасус испод, прим. прев.) Што се кафана тиче, небесима хвала, и сад не оскудевамо. Са лоповима смо се искалшили.

Све што ваља оде ка престоници.

Сад схватам зашто нас Амери мрзе. Уваљују нам кајле у точкове. Опањкавају нас пред светом. Они чим се пробуде зло нам мисле, без обзира на расу, веру и боју. Наивни мисле да је случајност. Илобазност је бато у питању. Егзактна наука ће позитивно утврдити истину. Када тад ће се сазнати аутентична постојбина цеза. Јесте мало морген New Orleans...

Jazz DZOTO TS,
made in Osaonica

У Чаршији си некад морао да се прво обогатиш па тек онда да се бацаш на политику. Откако је непознати починилац отворио боцу и дух чаршијски нетрагом нестао, ствар се обрнула. Сад прво мораш да одеш у политичаре да би се обогатио. Мада...

И некад су чаршијске одборнике чували пандури.